

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **PROGRESSCENTRUM ART AND TECHNOLOGY veřejná obchodní společnost „v likvidaci“**, se sídlem Mariánskohorská 58, Ostrava, zastoupeného Mgr. Matějem Kopřivou, advokátem se sídlem 28. října 219/438, Ostrava-Mariánské Hory, proti žalovanému: **Finanční úřad Ostrava I**, se sídlem Jurečkova 2, Ostrava-Moravská Ostrava, proti dražební vyhlášce vydané žalovaným dne 24. 2. 2003, č. j. 30580/03/388941/3560/II, o přezkoumání dražební vyhlášky, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 1. 2008, č. j. 22 Ca 3/2008 – 103,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností napadá v záhlaví označené usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti dražební vyhlášce ze dne 24. 2. 2003, č. j. 30580/03/388941/3560/II, vydané Finančním úřadem Ostrava I (dále jen „žalovaný“). Touto dražební vyhláškou žalovaný oznámil, že dražební jednání se uskuteční dne 8. 4. 2003 od 9 hodin v jeho sídle, uvedl v ní způsob dražby, dobu, v níž proběhne zápis dražitelů, a následně vymezil předmět dražby (7 skupin nemovitostí). V závěru vyhlášky jsou uvedena práva a povinnosti dražitele, vydražitele, výzva směřující vůči věřitelům a poučení o možnosti podání opravného prostředku.

Stěžovatel označil za důvody kasační stížnosti skutečnosti dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“). Nemůže se ztotožnit s názorem krajského soudu, že dražební vyhláška, jejíž zrušení se domáhal svou žalobou, je procesním rozhodnutím, upravujícím pouze postup řízení, a že není rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 65 s. ř. s., které by bylo možno přezkoumávat ve správním soudnictví. Dražební vyhláška podle jeho názoru závazně určila práva a povinnosti k draženým nemovitostem v jeho vlastnictví. Dále stěžovatel označuje ve své kasační stížnosti věcné vady dražební vyhlášky a v jejím závěru pak upozorňuje na skutečnost, že daňový nedoplatek, který byl předmětem celého řízení a vedl až k nařízení dražby, vznikl vlivem katastrofálních povodní v roce 1997, přičemž za škody při nich vzniklé byl odpovědný státní podnik Povodí Odry.

Žalovaný podal ke kasační stížnosti vyjádření, v němž konstatuje, že stěžovatel nemůže odůvodněním kasační stížnosti ovlivnit změnu napadeného rozhodnutí. Stěžovatel byl podle žalovaného v době vydání předmětné dražební vyhlášky daňovým dlužníkem, kterým měl na osobním daňovém účtu vykázány vykonatelné daňové nedoplatky a rovněž v průběhu vedené daňové exekuce prodejem nemovitostí neprokázal oprávněnost svých opakovaných tvrzení. Na základě těchto skutečností se žalovaný domnívá, že kasační stížnost stěžovatele je nedůvodná a měla by být v celém rozsahu zamítnuta.

Z předložené spisové dokumentace Nejvyšší správní soud zjistil následující relevantní skutečnosti rozhodné pro posouzení důvodnosti stěžovatelkou podané kasační stížnosti:

K zajištění vykonatelných daňových nedoplateků stěžovatele a jejich příslušenství žalovaný zřídil zástavní právo k nemovitostem ve vlastnictví stěžovatele. Na základě těchto rozhodnutí pak nařídil exekučním příkazem ze dne 16. 4. 1999 daňovou exekuci prodejem těchto nemovitostí, a to k vymožení daňových nedoplateků a exekučních nákladů. Stěžovatel proti uvedenému exekučnímu příkazu podal odvolání, které Finanční ředitelství v Ostravě dne 15. 7. 1999 zamítlo. Následně byl vypracován znalecký posudek k ocenění dotčených

nemovitostí a dne 6. 3. 2000 vydáno rozhodnutí o stanovení ceny nemovitostí. Rovněž proti tomuto rozhodnutí bylo ze strany stěžovatele podáno odvolání, které bylo dne 28. 4. 2000 zamítnuto. Dne 9. 5. 2000 vydal žalovaný dražební vyhlášku, kterou oznámil konání dražebního jednání. To však proběhlo bezúspěšně. Po dvojí aktualizaci znaleckého posudku a vydání nových rozhodnutí o ceně nemovitostí vydal žalovaný dne 24. 2. 2003 žalobou napadenou dražební vyhlášku. Ta byla doručena prostřednictvím držitele poštovní licence do sídla stěžovatele, který si ji zde však nepřevzal, a doručovanou zásilku si nevyzvedl ani v úložní lhůtě. V dražbě konané dne 8. 4. 2003 byly předmětné nemovitosti vydraženy a příklep byl udělen Ing. R. H.

Po realizaci dražby, dne 14. 4. 2003, podal stěžovatel u Okresního soudu v Ostravě (dále jen „okresní soud“) žalobu o neplatnost dražební vyhlášky. S ohledem na vady svého podání byl soudem vyzván k jejich odstranění. Po složitějším procesním postupu byla žaloba dne 23. 4. 2007 doplněna zástupcem stěžovatele. Po informativním výsledku pana Miroslava Chýlka, tehdejšího společníka stěžovatele a jediné osoby oprávněné za něho jednat, za přítomnosti zástupce stěžovatele okresní soud usnesením ze dne 15. 10. 2007 vyslovil svou věcnou nepřislusnost a po právní moci tohoto usnesení věc postoupil krajskému soudu. Ten kasační stížností napadeným usnesením dne 17. 1. 2008 žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl pro nepřijatnost [§ 68 písm. e) s. ř. s.]. Dospěl totiž k závěru, že dražební vyhláška vydaná podle § 73 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (dále jen „zákon o správě daní a poplatků“), není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., neboť v jejím důsledku nedochází k založení, změně, rušení či závaznému určení práv nebo povinností stěžovatele, ale je pouze úkonem, jímž se upravuje vedení řízení.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná. Stěžovatel formálně opírá kasační stížnost o důvody dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tj. o nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Obsahově námitky tomuto určení odpovídají. Rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v rozsahu důvodů uplatněných v kasační stížnosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Nejvyšší správní soud nejprve předesílá, že s ohledem na výrok rozhodnutí krajského soudu v této věci se meritorně nemohl zabývat stížními body, v nichž stěžovatel namítá vady předmětné dražební vyhlášky, ani nemohl vzít v úvahu skutečnosti označované stěžovatelem za důvody vzniku daňového nedoplatku. Nejvyšší správní soud zde odkazuje na svůj rozsudek ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 – 98, publikovaný pod č. 625/2005 Sb. NSS, kde uvádí: *„Je-li kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí žaloby, přicházejí pro stěžovatele v úvahu z povahy věci pouze kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené*

nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Pod tento důvod spadá také případ, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu, a dále vada řízení spočívající v tvrzené zmatečnosti řízení před soudem.“ Z citovaného rozhodnutí vyplývá, že v kasační stížnosti podané proti usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby lze namítat pouze skutečnosti týkající se důvodů, pro které byl žalobní návrh odmítnut, neboť pouze tyto skutečnosti mohou vést ke zpochybnění výroku napadeného rozhodnutí. Výše popsané stěžovatelovy důvody však svým obsahem spadají pod § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Jedinou věcně projednatelnou kasační námitkou tak zůstává nezákonnost odmítnutí žaloby z důvodu, že žalobou napadená dražební vyhláška není rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 65 s. ř. s., tedy rozhodnutím, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti.

Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. *kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.*

Ze soudního přezkumu jsou vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem [(§ 70 písm. c) s. ř. s.).]

Vymáhání daňových nedoplatků je upraveno v § 73 zákona o správě daní a poplatků. Daňová exekuce probíhá dle tohoto ustanovení v několika relativně samostatných fázích. Nejdříve je dlužník, který nezaplatí svůj splatný daňový nedoplatek v zákonné lhůtě, vyzván k jeho uhrazení v náhradní lhůtě. Nedojde-li k jeho úhradě i přes výzvu, správce daně pokračuje v exekučním řízení. Ustanovení § 73 odst. 4 a 5 zákona o správě daní a poplatků upravují výslovně, co lze považovat za exekuční titul a jeho náležitosti. O této části exekučního řízení není v předmětné věci spor, stěžovatel existenci či náležitosti exekučního titulu nenapadá. Pro realizaci daňové exekuce je zásadním úkonem vydání zajišťovacího příkazu, ve kterém je vymezen způsob exekuce, v případě exekuce prodejem nemovitosti je zde specifikována nemovitost. Exekuční příkaz se doručuje daňovému dlužníkovi nebo ručiteli i dalším osobám, kterým správce daně exekučním příkazem ukládá nějaké povinnosti. Všechny tyto osoby mohou proti exekučnímu příkazu podat námitky do patnácti dnů od jeho doručení, o námitkách rozhoduje správce daně, který exekuční příkaz vydal, jeho rozhodnutí je přezkoumatelné soudem ve správním soudnictví (shodně viz závěr rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2005, č. j. 2 Afs 81/2004 – 54, dále též náleze Ústavního soudu ze dne 22. 1. 1998, sp. zn. III. ÚS 416/97). V této fázi exekučního řízení má tedy exekuční dlužník možnost zpochybnit způsob výkonu rozhodnutí, odhadní cenu nemovitosti a další určující skutečnosti.

O dražební vyhlášce se v tomto ustanovení nehovoří. V jeho odstavci 7, větě první však zákon stanoví pro výkon daňové exekuce přiměřené použití zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“). Výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí a nemovitostí je v tomto zákoně upraven v části šesté, hlavě páté, prodej nemovitostí v ustanovení § 335 a následujících o. s. ř. Pro projednávanou věc je pak relevantní především § 336b odst. 2 tohoto právního předpisu, dle něhož:

Ve výroku usnesení o nařízení dražebního jednání (dražební vyhlášce) soud uvede

- a) čas a místo dražebního jednání (§ 336d),*
- b) označení nemovitosti a jejího příslušenství,*
- c) výslednou cenu (§ 336a),*
- d) výši nejnižšího podání (§ 336e odst. 1),*
- e) výši jistoty a způsob jejího zaplacení (§ 336e odst. 2),*
- f) práva a závady spojené s nemovitostí,*
- g) závady, které prodejem nemovitosti v dražbě nezaniknou [§ 336a odst. 1 písm. c)],*
- h) předpoklady, za kterých vydražitel může převzít vydraženou nemovitost a za kterých se stane jejím vlastníkem (§ 336l odst. 1 a 2),*
- i) upozornění, že při rozvrhu podstaty se mohou oprávněný, ti, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, a další věřitelé povinného domáhat uspokojení jiných vymahatelných pohledávek nebo pohledávek zajištěných zástavním právem, než pro které byl nařízen výkon rozhodnutí, jestliže je přihlásí nejpozději do zahájení dražebního jednání, jestliže v přihlášce uvedou výši pohledávky a jejího příslušenství a prokáží-li je příslušnými listinami, a poučení, že k přihláškám, v nichž výše pohledávky nebo jejího příslušenství nebude uvedena, se nepřihlíží (§ 336f),*
- j) výzvu, aby oprávněný, ti, kdo přistoupili do řízení jako další oprávnění, a ostatní věřitelé povinného, kteří požadují uspokojení svých pohledávek při rozvrhu podstaty (§ 336f), soudu sdělili, zda žádají zaplacení svých pohledávek, s upozorněním, že nepožádají-li o zaplacení před zahájením dražebního jednání, může vydražitel dluh povinného vůči nim převzít (§ 336g),*
- k) výzvu, aby každý, kdo má právo, které nepřipouští dražbu (§ 267), je uplatnil u soudu a aby takové uplatnění práva prokázal nejpozději před zahájením dražebního jednání, s upozorněním, že jinak k jeho právu nebude při provedení výkonu rozhodnutí přihlíženo,*
- l) upozornění, že osoby, které mají k nemovitosti předkupní právo, je mohou uplatnit jen v dražbě jako dražitelé a že udělením příklepu předkupní právo zaniká.*

Dražební vyhláška je tedy legislativní zkratkou pro usnesení o nařízení dražebního jednání. Pod písmeny a) až e) citovaného ustanovení jsou uvedeny údaje o dražebním jednání, o dražených nemovitostech a jejich ceně, pod písmeny f) až g)

informace o těchto nemovitostech převzaté z veřejných rejstříků, databází a evidencí a pod písmeny h) až l) procesní poučení osob dotčených dražbou.

Z výše uvedeného je zřejmé, že dražební vyhláška je procesním usnesením, kterým se upravuje vedení řízení. Příslušný orgán, který toto usnesení vydává, pouze konstatuje a shrnuje skutečnosti, které jsou buď informativní, nebo byly závazně stanoveny v předchozích fázích daňové exekuce, zejména exekučním příkazem.

V daném případě stěžovatel využil možnosti obrany proti exekučnímu příkazu a napadl jej opravným prostředkem, Finanční ředitelství v Ostravě jej však dle rozhodnutí ze dne 15. 7. 1999, č. j. FŘ 3500/150/99-RA, neshledalo důvodným a exekuční příkaz potvrdilo. Finanční úřad po ocenění nemovitostí znalcem vydal rozhodnutí o stanovení ceny nemovitostí, proti kterému podal stěžovatel námitku. Žalovaný námitku posoudil po skutkové i právní stránce a rozhodnutím ze dne 24. 4. 2000 ji zamítl. Dne 9. 5. 2000 byla žalovaným vydána první dražební vyhláška, kterou stěžovatel nijak nenapadl. Dne 29. 6. 2000 proběhlo neúspěšně dražební jednání, nemovitosti nebyly vydraženy. Dne 18. 8. 2000 byla provedena znaleckým posudkem aktualizace posudku, na jehož základě bylo vydáno nové rozhodnutí o stanovení ceny ze dne 11. 9. 2000. Dne 28. 2. 2001 vydal žalovaný v pořadí druhou dražební vyhlášku, kterou stanovil dražební jednání nemovitostí stěžovatele na 17. 4. 2001. Ani tohoto dne nebyly nemovitosti vydraženy. Následovala další aktualizace znaleckého posudku a vydání rozhodnutí o ceně (14. 6. 2002). Dne 24. 2. 2003 byla vydána již třetí dražební vyhláška o stanovení dražebního jednání na den 8. 4. 2003. V této dražbě byly nemovitosti zapsané na listu vlastnictví č. 1003 v katastrálním území Přívoz, obec Ostrava, vydraženy. Po realizaci dražby napadl stěžovatel dražební vyhlášku ze dne 24. 2. 2003 a podal též ohledně vydražených nemovitostí vylučovací a určovací žalobu u obecných soudů.

Z uvedených skutečností vyplývá, že stěžovatel napadá rozhodnutí o nařízení dražebního jednání po vyčerpání opravných prostředků proti exekučnímu příkazu a za situace, kdy před napadeným nařízením dražebního jednání proběhly již o předmětných nemovitostech dvě dražby, cena nemovitostí byla opakovaně aktualizována znaleckými posudky, přičemž o všech těchto úkonech byl stěžovatel informován.

Pokud se stěžovatel domáhá vyhodnocení nových skutečností, které dříve nemohl bez svého zavinění uplatnit, nemůže dosáhnout změny exekučního řízení zpochybněním nařízení dražebního jednání, v takovém případě je namíste požádat o obnovu exekučního příkazu. Údaje dražební vyhlášky musí vždy korespondovat s údaji exekučního příkazu, jakoukoli změnou dražební vyhlášky či nesprávným uvedením některého z údajů zde uvedených nedochází ke změně předmětu exekuce ani jiných údajů. To potvrzuje závěr krajského soudu, že dražební vyhláška není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s.

Jestliže krajský soud z uvedených důvodů odmítl žalobu stěžovatele podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., postupoval zcela v souladu se zákonem. Dle tohoto ustanovení totiž soud usnesením odmítne návrh, který je podle tohoto zákona nepřipustný, přičemž podle § 68 písm. e) s. ř. s. je nepřipustný také tehdy, domáhá-li se jím žalobce přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto zákona vyloučeno, a podle § 70 písm. c) s. ř. s. jsou vyloučeny úkony, jimiž se upravuje vedení řízení.

V dané věci bylo napadeno prvostupňové rozhodnutí, které svým obsahem nemůže být z výše uvedených důvodů předmětem přezkumu ve správním soudnictví. Vzhledem k této skutečnosti, která je pro soudní přezkum určující a prioritní, se Nejvyšší správní soud nezabýval otázkou uplatnění řádných opravných prostředků proti prvostupňovému rozhodnutí. Dle § 336c odst. 5 o. s. ř. je oprávněnému a těm, kdo do řízení přistoupili jako další oprávnění, povinnému a osobám, které mají k nemovitosti předkupní právo, věcné právo nebo nájemní právo, ponecháno právo podat proti dražební vyhlášce odvolání, avšak pouze v omezeném rozsahu [odvolání proti výrokům uvedeným v § 336b odst. 2 písm. a), b), f), h) až l) není přípustné]. Účelem připuštění odvolání proti některým údajům uvedeným v nařízení dražebního jednání je zamezit případným zjevným nesprávnostem při realizaci dražby, jakýkoli výsledek podaného odvolání však nemůže změnit údaje převzaté z předchozích fází exekučního řízení.

Nejvyšší správní soud se tak ztotožnil s právním názorem, který vedle kasační stížnosti napadeného usnesení Krajský soud v Ostravě vyslovil též v usnesení ze dne 10. 1. 2008, č. j. 22 Ca 435/2007 – 6.

S ohledem na výše uvedené zdejší soud dospěl k závěru, že stěžovatelem uplatněné kasační námitky nejsou ve vztahu k napadenému usnesení krajského soudu důvodné. Protože v řízení nebyly shledány ani jiné nedostatky, ke kterým Nejvyšší správní soud dle § 109 odst. 3 s. ř. s. přihlíží z úřední povinnosti, kasační stížnost byla v souladu s § 110 odst. 1, věta poslední, s. ř. s. zamítnuta.

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona (§ 60 odst. 1, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.), žalovanému, jak vyplývá z obsahu spisu, náklady v tomto řízení nevznikly, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. října 2008

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu